EVANGELISATIE
STRIJD IN GEBED

DE GELIJKENIS VAN DE VRIEND MIDDEN IN DE NACHT (LUKAS 11:1-13)

Waarom behoort een christen voorbede te doen?

11:1-4.
Gebed is iets wat een mens moet leren. De woorden van het 'Onze Vader' in Lukas verschillen een klein beetje van de woorden daarvan in Matteüs 6:9-13b[1]. Jezus heeft dit gebed bij verschillende gelegenheden geleerd en het is verkwikkend dat Jezus de uiterlijke vorm niet zo belangrijk vindt!

Welke 6 voorbeden staan in het 'Onze Vader'? (zie * onder voetnoot 1).

11:5-8.

Lucas 11:5-8 is *een gelijkenis*. Een gelijkenis is een aards verhaal met een hemelse betekenis. Het is een verhaal, dat werkelijk kan plaatsvinden op aarde om een geestelijke waarheid of geestelijk principe te leren.

In deze gelijkenis wordt over drie vrienden gesproken:
- *De arme vriend* is de persoon voor wie je voorbede doet.
- *De vriend midden in de nacht* ben JIJ die voorbede doet.
- *De aanvankelijk onwillige vriend* is GOD. Hij is jouw vriend. Hij is heel rijk. En jij gaat daar midden in de nacht naar toe om hulp te vragen!

Het is laat in de nacht. Onverwachts verschijnt 'een arme (behoeftige) vriend' bij jou aan de deur. Hij is moe van een lange reis en heeft honger. Hij verwacht gastvrijheid, voedsel en een plaats om te slapen.

Maar jij had niemand zo laat verwacht en hebt niets in huis om aan hem te geven. In je verlegenheid hierover, ga je erop uit om hulp te zoeken. Jij hebt 'een heel rijke vriend' (God) en jij wilt Hem om hulp vragen. Jij wilt alleen maar drie broden tot de volgende dag.

De praktische lessen van de gelijkenis.[2]

In deze gelijkenis leert Jezus ons om volhardend te bidden voor andere mensen! Iedere christen zou een voorbidder moeten zijn! *Christus leert ons wat wij moeten verwachten als wij in voorbeden strijden*.

1. De voorbidder moet de urgente nood en behoeften zien.

Voorbede heeft haar oorsprong in *het zien* van de noden van andere mensen. De arme vriend was moe en had honger. Ook kon hij geen brood of een slaapplaats meer vinden in het midden van de nacht. Als wij willen leren om voor anderen te bidden, dan moeten wij onze ogen en harten openen voor de noden en behoeften van *mensen om ons heen*.

Geestelijk gezien, zijn er miljoenen ongelovigen om ons heen die leven in het midden van de nacht, in de duisternis en leegte van zonde, onwetendheid en onverschilligheid. Zij gaan voor eeuwig verloren omdat zij niet 'het Brood van het Leven' (Jezus Christus, Johannes 6:27,35[3]) kennen.

Ook zijn er miljoenen christenen die ondervoed en verwaarloosd zijn, die vervolgd worden, die ziekelijke en zinloze levens lijden en als schapen zonder een herder zijn. Zulke mensen (scholieren, studenten, huisgezinnen, vreemdelingen) wonen in onze buurt en in onze dorpen en steden. Alleen gebed tot God om hulp (en de gewilligheid om gestuurd te worden of iets te ondernemen) kan hen nog helpen!

2. De voorbidder moet de arme vriend onzelfzuchtig liefhebben.

De vriend midden in de nacht ontving zijn arme vriend in zijn huis en ook in zijn hart! Hij maakte geen verontschuldigingen als, "Ik heb niets om aan jou te geven". Integendeel, midden in de nacht, toen alle winkels gesloten waren en iedereen sliep, ging hij erop uit om hulp te zoeken. Hij gaf zijn eigen slaap en gemak van een warm huis op.

De Bijbel zegt, "De liefde is niet zelfzuchtig" (1 Korintiërs 13:5). De liefde vergeet zichzelf ter wille van anderen. De liefde neemt de noden en behoeften van andere mensen serieus. De liefde vindt vreugde in leven en sterven voor andere mensen, evenals Jezus dat deed. Gebrek aan liefde is de oorzaak van zoveel tekortkomingen in onze gebeden! Ware liefde bidt!

---

[1] **Matteüs 6:9-13a** Bid daarom als volgt: Onze Vader in de hemel, *laat uw naam geheiligd worden, 10 *laat uw koninkrijk komen *en uw wil gedaan worden op aarde zoals in de hemel. 11 *Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben. 12 *Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig was. 13 *En breng ons niet in beproeving (HSV: verzoeking), maar red ons uit de greep van het kwaad.

[2] Gedachten van Andrew Murray

[3] **Johannes 6:27,35** 27 U moet geen moeite doen voor voedsel dat vergaat, maar voor voedsel dat niet vergaat en eeuwig leven geeft; de Mensenzoon zal het u geven, want de Vader, God zelf, heeft hem die volmacht gegeven.'
35 'Ik ben het brood dat leven geeft,' zei Jezus. 'Wie bij mij komt zal geen honger meer hebben, en wie in mij gelooft zal nooit meer dorst hebben.

3. De voorbidder moet zijn eigen onmacht om te helpen beseffen.
De vriend midden in de nacht (=jij) was wel gewillig om zijn arme vriend te helpen en te geven wat hij nodig had, maar *hij had niets* om hem te geven! Door deze situatie kwam hijzelf in een toestand van gebrek en onmacht te staan! Ook hij was arm! Het was juist dit besef dat hij niets had en niets kon geven dat hem ertoe dreef om zijn rijke vriend (=God) om hulp te vragen. Hij erkende zijn gebrek en machteloosheid tegenover zijn rijke vriend en zei, “een vriend van me is na een reis bij mij gekomen en ik heb niets om hem voor te zetten.” Het is dit besef van gebrek en onvermogen dat hem tot een voorbidder maakte! Zijn besef, “Ik heb niets en kan niets” maakte zijn voorbede en pleidooi sterk.

Alleen de overtuiging dat de bovenmenselijke macht van God onmisbaar is om verloren mensen van zonde en oordeel te behouden en hen in hun noden te helpen, zal ons aansporen om voor hen voorbede te doen! Het besef dat alles wat wij kunnen doen en doen niet genoeg is om mensen te redden, zal ons aanvuren voor verloren mensen te bidden. Het zekere weten dat alleen God het eeuwige leven of de geestelijke groei kan geven, zal ons ertoe brengen bij God voor hen te pleitten. Voorbede was nog de enig mogelijke manier om zijn liefde voor zijn arme vriend in actie om te zetten en ook de enige hoop dat er een oplossing zou komen voor zijn arme vriend in het midden van de duistere nacht.

Deze gelijkenis is ook een waarschuwing voor alle christelijke werkers, die menen dat zij in hun eigen kracht en wijsheid dingen voor God kunnen doen. Deze gelijkenis is tegelijk een bemoediging voor alle christelijke werkers, die zich zwak voelen! De zwakste en eenvoudigste christen kan tot de Almachtige God bidden voor anderen.

4. De voorbidder moet geloven dat zijn rijke vriend kan en wil helpen.
Wat de vriend midden in de nacht (=jij) niet had, had de rijke vriend (=God) wel! Wat de vriend midden in de nacht niet kon geven, kon de rijke vriend wel geven! De vriend midden in de nacht had een rijke vriend dichtbij. Hij wist dat deze rijke vriend niet alleen kon helpen, maar ook gewillig was om te helpen! Hij had het vermogen en de gewilligheid te geven! Hij was er zeker van, dat als hij er alleen maar om zou vragen, zijn rijke vriend het aan hem zou geven. Daarom ging hij ook in het midden van de nacht naar het huis van zijn vriend om het nodige van hem te vragen.

Onze Rijke Vriend is niemand anders dan onze Almachtige God! Hij is nabij iedere gelovige. En de Bijbel is vol beloften dat God onze gebeden hoort en dat God het vermogen en de gewilligheid heeft om onze gebeden te verhoren en ons te geven wat wij nodig hebben. Ook de getuigenissen van vele christenen stimuleren ons te geloven dat God wel kan en wil doen wat wij zelf niet kunnen doen in antwoord op onze gebeden.

5. De voorbidder moet met vrijmoedigheid en volharding bidden.
De vriend midden in de nacht richtte zijn verzoek aan zijn rijke vriend, “Vriend, leen mij drie broden.” Maar het geloof en verzoek van de vriend midden in de nacht stuitte op onverwachte tegenstand. Zijn rijke vriend weigerde om hem te helpen en zei, “Val mij niet lastig, de deur is al gesloten en mijn kinderen en ik zijn naar bed. Ik kan niet opstaan om ze u te geven.”

Het feit dat het antwoord op gebed veel keren op zich laat wachten verwerkt Jezus in het verhaal van zijn gelijkenis. Jezus wil niet zeggen dat God niet onze gebeden *wil* beantwoorden, maar dat God een goede reden heeft waarom Hij met z’n antwoord wacht!

Het liefdevolle hart van de vriend midden in de nacht heeft zo’n teleurstelling helemaal niet verwacht! Toch besloot hij het niet op te geven! Daarom drong hij volhardend aan, “Ik heb een arme vriend. Jij hebt overvloed. Ik ben jouw vriend. Alsjeblieft, help me!” De vriend midden in de nacht weigerde ‘nee’ als antwoord aan te nemen. Integendeel, hij werd *steeds vrijmoediger en drong aan met grote volharding*! Hij bleef kloppen op de deur van zijn rijke vriend en hij weigerde ermee op te houden. Zijn liefde voor zijn arme vriend moest overwinnen!

De belangrijkste boodschap van deze gelijkenis is vers 8, “Ik zeg jullie, als hij (=de rijke vriend) al niet opstaat en het hem (=de vriend midden in de nacht) geeft omdat ze vrienden zijn (HSV: omdat hij zijn vriend is), dan zal hij wel opstaan omdat zijn vriend *zo onbeschaamd blijft aandringen*, en hem alles geven wat hij nodig heeft!”

Het woord ‘onbeschaamd’ kan het best vertaald worden met de woorden ‘*schaamteloze vrijmoedigheid*’ of ‘*schaamteloze volharding*’. De vriend midden in de nacht vroeg met schaamteloze vrijmoedigheid en volharding iets specifieks van zijn rijke vriend.

Wanneer wij voorbede doen, zullen wij ook ervaren dat er moeilijkheden en tegenstand zijn en dat het antwoord soms op zich laat wachten. Het is alsof God zegt, “Ik kan jou niets geven!” Wanneer dat gebeurt, is het gemakkelijk om je vertrouwen in God te verliezen. Ons geloof wordt in zulke tijden *beproefd*. Juist dan moeten wij volharding leren.

Evenals Abraham, moeten wij niet door ongeloof gaan twijfelen aan de belofte van God, namelijk, dat Hij onze gebeden kan en wil beantwoorden. In volle overtuiging moeten wij geloven dat God bij machte is om wat hij beloofd heeft ook te volbrengen (Romeinen 4:20-22[4]). En in volle overtuiging hiervan moeten wij dan voorbede doen.

God stelt ons vertrouwen in Hem zo hoog, dat Hij alles zal doen om dit vertrouwen in Hem te oefenen en sterker te maken. Gezegend is de christen, die niet opgeeft wanneer God het antwoord op zijn gebeden uitstelt of wanneer God het zwijgen bewaart en het lijkt alsof Hij weigert te helpen.
Gezegend is de christen die gelooft dat God zal doen wat Hij beloofd heeft. Zo een geloof bidt met onbeschaamde

[4] **Romeinen 4:20-22** Hij twijfelde niet aan Gods belofte; zijn geloof verloor hij niet, integendeel, hij werd erin gesterkt en bewees zo eer aan God. 21 Hij was ervan overtuigd dat God bij machte was te doen wat hij had beloofd, 22 en dat werd hem als een daad van gerechtigheid toegerekend.

vrijmoedigheid en met onbeschaamde volharding voor de noden en behoeften van andere mensen. En zo een geloof kan niet falen te ontvangen, “zoveel als hij nodig heeft” (HSV).

6. De voorbidder moet zeker zijn dat zijn rijke vriend zal helpen.

Jezus zegt, “Ik zeg jullie, als hij al niet opstaat en het hem geeft omdat ze vrienden zijn, dan zal hij wel opstaan omdat zijn vriend zo onbeschaamd blijft aandringen, en hem alles geven wat hij nodig heeft (vers 8).”

Als wij geloven in Gods trouw, dan zal voorbede het eerste zijn wat wij doen wanneer wij hulp voor anderen zoeken! Dan zou voorbede het laatste zijn waarvoor we geen tijd hebben! Voorbede is wel hard werken, maar het is een werk vol hoop en vreugde, omdat wij de hele tijd weten dat God in zijn eigen tijd zal antwoorden! Ontmoediging is onmogelijk, omdat Jezus zegt, “Hij zal hem alles geven, wat hij nodig heeft.” *De tijd die je geeft voor voorbede levert veel meer op dan de tijd die je geeft aan alleen maar werken!*

Voorbede maakt je werk de moeite waard en ook nog succesvol. Gebed is een manier waarop God in ons werkt en tegelijk door ons werkt.

God gebruikt gebed om ons geloof, hoop, liefde en volharding te leren. Gebed is de manier om ons te oefenen in ons besef van de tegenwoordigheid van God. Gebed geeft ons veel ervaringen in Gods verhoring van onze gebeden (Jakobus 4:2b[5]).

Het geheim van vrucht dragen als christen is om eerst van God te ontvangen en dan aan andere mensen te geven! Gebed is de schakel tussen onze machteloosheid en Gods almacht! Gebed is ook de schakel tussen eerst van God ontvangen en daarna doorgeven aan anderen!

7. De kenmerken van een voorbidder.

De kenmerken van iemand die voorbede doet zijn daarom de volgende:

- *Kennis* met betrekking tot de noden en behoeften van mensen.
- Zelfopofferende *liefde* om in dergelijke noden en behoeften te willen helpen.
- *Besef* van eigen onvermogen om dergelijke noden en behoeften te vervullen.
- *Geloof* in de kracht van gebed.
- *Moed* om schaamteloos te volharden in het bidden ondanks moeilijkheden.
- *Vrijmoedigheid* om schaamteloos te blijven vragen ondanks onverwachte tegenstand.
- *Zekerheid* dat God in zijn eigen tijd zal antwoorden!

11:9-13.

Dit gedeelte is een verdere toepassing van de boodschap van de gelijkenis: volhard in gebed!

- ‘*Bidden of vragen*’ impliceert dat je het zelf niet hebt.
- ‘*Zoeken om te vinden*’ impliceert dat je naast het vragen ook moet handelen, actief geloof moet beoefenen, erop uit moet gaan om het antwoord te vinden.
- ‘*Kloppen*’ impliceert vragen plus zoeken plus volharding. Je blijft aan de deur van God kloppen totdat Hij opent en geeft wat je nodig hebt. Jezus Christus belooft dat niemand teleurgesteld zal worden: je zult ontvangen, je zult vinden en er zal voor je opengedaan worden!

Als een aardse vader, van nature een zondaar en onvolmaakt, weet wat hij aan zijn kind moet geven, hoeveel te meer zal God de Vader die volmaakt is dan niet *het goede* (Matteüs 7:11[6]) of *de Heilige Geest* (Lukas 11:13) geven aan hen, die Hem daarom bidden? Deze zin houdt geen tegenspraak in, want God de Heilige Geest is de Bron van al het goede dat God ons geeft (zie Johannes 16:14-15[7]; Jakobus 1:18[8])!

DE GELIJKENIS VAN DE VOLHARDENDE WEDUWE (LUKAS 18:1-8)

Waarom behoort een christen voorbede te doen?

In Lukas 17:20-37 vertelt Jezus over de moeilijke tijd die gaat komen vlak voor zijn terugkomst. In plaats van moedeloos te worden leert Hij in Lukas 18:1-8 “een gelijkenis over de noodzaak om altijd te bidden en niet op te geven”.

Het verhaal. In het verhaal was ‘de onrechtvaardige rechter’ tegen God en mensen gekeerd. Hij dacht alleen aan zichzelf en had geen liefde voor het recht en geen medelijden met de verdrukten. ‘De weduwe’ vertegenwoordigt een hulpeloos verdrukt mens. Iemand had haar een groot onrecht aangedaan.

---

[5] **Jakobus 4:2b** U krijgt niets omdat u niet bidt.

[6] **Matteüs 7:11** Als jullie dus, ook al zijn jullie slecht, je kinderen al goede gaven schenken, hoeveel te meer zal jullie Vader in de hemel dan het goede geven aan wie hem daarom vragen.

[7] **Johannes 16:14-15** Door jullie bekend te maken wat hij van mij heeft, zal hij mij eren. 15 Alles wat van de Vader is, is van mij – daarom heb ik gezegd dat hij alles wat hij jullie bekend zal maken, van mij heeft.

[8] **Jakobus 1:17** elke goede gave, elk volmaakt geschenk komt van boven, van de Vader van de hemellichten; bij hem is nooit enige verandering of verduistering waar te nemen.

Misschien heeft hij wat van haar gestolen of hield hij geld achter dat hij aan haar verschuldigd was. Zij legde de zaak voor aan de onrechtvaardige rechter, hopend recht te krijgen, maar de rechter deed een lange tijd niets!

De weduwe gaf het niet op en bleef naar de rechter gaan om haar zaak te bepleiten. Uiteindelijk was de onrechtvaardige rechter haar gezeur zat. Waarschijnlijk kende hij haar zaak en wist dat zij gelijk had, maar deed niets omdat hij ook wist dat zij te arm was om hem om te kopen. Hij wist dat zij ook geen politieke invloed op hem kon uitoefenen in de stad. Wat hem uiteindelijk overreed te handelen was de volharding van de weduwe. Hij zei tegen zichzelf, “Ook al heb ik geen ontzag voor God en laat ik mij niets aan de mensen gelegen liggen, toch zal ik die weduwe recht verschaffen omdat zij mij last bezorgt. Anders blijf ze eindeloos bij me komen en vliegt ze me nog aan.”

De toepassing. Toen leerde Jezus de les van de gelijkenis. Als een onrechtvaardige rechter bewogen kan worden te doen wat recht is door het aanhoudende pleitten van een weduwe, hoeveel duizenden malen meer zal God, de Rechtvaardige Rechter, doen wat recht is voor de christenen omdat zij dag en nacht tot Hem roepen? Zal God de christenen lang laten wachten? Jezus leert dat de Rechtvaardige Rechter de christenen spoedig recht zal verschaffen!

De vraag. Jezus eindigt zijn gelijkenis met een vraag aan christenen: “Als de Mensenzoon komt, zal hij dan geloof vinden op de aarde?” Deze vraag roept om zelfonderzoek. Het gaat hier niet om het geloof dat mensen redt, maar om het geloof dat volhardend gebed en voorbede zeker verhoord zal worden!

De moeilijkheid en voorrecht van voorbede

Ook de gelijkenis van de vriend midden in de nacht (Lukas 11:5-8) leert dat voorbede niet gemakkelijk is. Er zijn redenen waarom voorbede moeite kost. We moeten moeilijkheden in onze voorbede voor anderen verwachten die alleen door aanhoudende volharding overwonnen kunnen worden.

1. De oorzaak van de moeite in voorbede die wij ervaren kan aan de zijde van de persoon voor wie wij bidden liggen

Jezus zei, “Simon, weet dat Satan jullie voor zich heeft opgeëist om jullie als graan te mogen zeven. Maar Ik heb voor je gebeden opdat je geloof niet zou bezwijken. En als je eenmaal tot inkeer bent gekomen, moet jij je broeders sterken” (Lukas 22:31-32). Jezus deed voorbede voor Petrus omdat het geloof van Petrus faalde. Petrus moest zich eerst bekeren van zijn kwaad voordat het gebed van Jezus een werkelijkheid voor Petrus zou worden. Zijn kwaad was dat zijn zondige ik tussen hem en Jezus Christus stond: hij wilde de grootste en de eerste zijn. Het geloof van Petrus was aan het kwijnen omdat hij mensen vreesde en Jezus ging verloochenen (zie Matteüs 10:33).

2. De oorzaak van de moeite in voorbede die wij ervaren kan ook aan de zijde van de machten van de satan liggen.

Er zijn namelijk boze geesten in de lucht boven ons en heersers op de aarde rondom ons die maar al te graag de gebeden en voorbeden van christenen willen verhinderen en doen mislukken. Onze geestelijke strijd is tegen hen gericht (Efeziërs 6:12; Daniël 10:12-13) en zij moeten eerst overwonnen worden.

3. De oorzaak van de moeite in voorbede die wij ervaren kan aan ons zijde als voorbidder op aarde liggen.

Jezus kende geen voorbeeld van een volkomen rechtvaardige rechter en ook niet een voorbeeld van een volkomen onzelfzuchtige vriend. Daarom gebruikt Hij illustraties van een onrechtvaardige rechter en een onwillige vriend! In de gelijkenissen is de rechter onrechtvaardig en de vriend onwillig.

Maar in onze voorbede ligt de moeite die we ervaren meestal aan onze zijde. Het obstakel kan onze eigen zonden zijn die wij nog niet beleden hebben en dus ook nog niet vergeven zijn (Jesaja 59:1-2).

Niettemin is God volkomen rechtvaardig en helemaal gewillig om onze gebeden te verhoren! Hij zal veel sneller handelen dan een onrechtvaardige rechter en meer gewillig zijn om aan ons alle goede dingen te geven dan een aardse vader! Aanhoudend gebed is niet nodig om God gewillig te maken, maar is nodig om ons als christenen te oefenen in geloof en in volharding! Deze voorbeelden in de gelijkenissen moeten ons aansporen te geloven dat volhardend gebed elk hindernis tussen ons en God kan overwinnen!

4. De oorzaak van de moeite in voorbede die wij ervaren kan ook aan de zijde van God in de hemel liggen.

Onze moeite met voorbede wordt gelijk ook Gods moeite met antwoorden, omdat zijn wijsheid, rechtvaardigheid en liefde niets aan ons zal geven wat ons zou kunnen schaden als wij zijn antwoord te gauw en te gemakkelijk zouden ontvangen. De zonden in ons eigen leven en de zonden in de levens van de mensen voor wie wij bidden weerhouden God ervan onmiddellijk te geven wat we vragen. Onze zondige natuur maakt gebed en voorbede tot een reële geestelijke strijd.

5. De moeite in onze voorbede wordt overwonnen wanneer God ons overwint.

Onze overgave en gehoorzaamheid aan Gods wil geeft ons geloof en ervaring dat God gebeden verhoort en handelt. We gaan steeds beter zien dat God bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij vragen of denken (Efeziërs 3:20).

Een ding is absoluut zeker: *zijn volmaakte wil* zal uiteindelijk gebeuren (Jesaja 14:24,27; Openbaring 21:6a). En onze voorbeden klemmen zich vast aan deze overtuiging (Lukas 22:42)!